Fábrika SVITAVY
NEDĚLE 11. 6. 2023

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

02.

ÚVODNÍK...

Plním úkol daný AI ze včera: Pozitiva dramatické výchovy

Oproti většině účastníků Dětské scény jsem začal docházet do dramaťáku až okolo šestnácti let. Hned mě to vtáhlo a nepustilo. Na hodinách jsem si připadal jako doma. Bylo možné být kýmkoliv a fantazie mohla ulítávat jakýmkoliv směrem. S touto třídou (pod vedením Azalky Horáčkové) jsme dodnes přátelé, a to i když se nevidíme roky. Vím, že kdybych cokoliv potřeboval já nebo oni, tak si pomůžeme. To vše je možné díky zážitkům v dramaťáku i mimo něj (výlety) či společné účasti na přehlídkách, třeba této.

Také si pamatuji, že jsem se jednou zúčastnil (jako lektor dílny) přehlídky, která byla vedená jako soutěž, účinkující si nefandili a atmosféra byla nic moc. Tehdy jsem si řekl, že založím přehlídku/setkání souborů. Kolegyně Zuzanu s Míšou napadlo, že by přehlídka mohla nést jméno NaNečisto. Nyní má již osmnáct let. NaNečisto je dospělé.

Nelze opomenout fakt, že jsem jezdil i na přehlídky, kde jsme chtěli hlavně postoupit a porovnávali jsme se s ostatními. Nyní snad mohu říci, že už, zaplaťpánbůh, je toto období několik let za mnou. Protože přes tyto potřeby nám/mně unikaly mnohem zásadnější věci. Těmi jsou právě chvíle, kdy se mohu rozvíjet, kdy se mohu bavit. A hlavně si hrát a objevovat.

Přehlídky, a především soubory na přehlídkách, vytvářejí nejen atmosféru, ale i možnost navázání mnoha vztahů s přáteli. Můžete se inspirovat a vyměňovat si zkušenosti. Můžete bádat sami nebo ve skupině, jak asi k těmto tématům a postupům kdo došel. Můžete se setkávat a hledat (třeba i divadelní) společné cesty.

V divadle se totiž nedá soutěžit, je tak rozdílné, jak jen může být. Každé představení je jiné. Každý přístup je jiný. Každé představení má proces, kterým se učíme, hledáme (se) a rozvíjíme se. To je na divadle kouzelné a na dětském a studentském obzvlášť. A proto buďme hrdí na to, že Dětská scéna je dětská a není to Soutěžní scéna. Toho slova „soutěž" by se totiž někdo zvenku mohl chytit a vnímat nás podobně jako třeba běžecké závody. Buďme rádi za naše vnitřní dítě, važme si ho a krmme ho hrami, jednou by nám totiž mohlo chybět. Místo úsměvu bychom pak na tváři mohli mít ztuhlý výraz. Koneckonců podívejte se na starší dramaťáky, kteří své vnitřní dítě nikdy neztratili. Já bych jednou chtěl vypadat a být jako oni.

Takhle si totiž já představuji, jak dramatická výchova u nás začínala - všichni se chtěli učit od všech, všechny spojoval společný zájem. Všichni si chtěli hrát. Jako právě tady. Ve Svitavách. Pojďme se na představení dívat, ptát se a hledat nové. Pojďme se nechávat unášet příběhy, které vidíme. Pojďme se setkávat na kouzelných místech jako jsou Fabrika, Trám nebo TYJÁTR. *Pavel Skála*

NAHLÉDLI JSME DO...

... DÍLNY PRO RECITÁTORY 3. KATEGORIE

První den jsme se jako redakce nepodívali do dílny pro recitátory prostřední věkové kategorie. Svou pozornost jí věnujeme nyní. Recitátoři se v sobotu pod vedením Lenky Janyšové a Silvie Młynarczykové věnovali práci s nedokončeným textem. Snažili se zrekonstruovat prostřednictvím živých obrazů, kresby, rozehraných situací nebo deníkových záznamů kamarádství dvou dívek. Téma byla vhodně exponováno četbou úryvku textu. Následně byli účastníci rozděleni do čtyř skupin, z nichž každá měla dostatek času na přípravu vlastního řešení konfliktní situace.

Recitátoři si v této hromadné práci rozdělili role nejen ve skupině, ale i v rámci připravovaného příběhu. Naskytla se jim tak možnost vyzkoušet si s vrstevníky jiný druh umění než je přednes.

Měl jsem možnost zhlédnout jednu variantu řešení kamarádství, jehož vývoj byl sledován v průběhu pěti dnů. Čtyři z pěti těchto částí byly podmíněny textovou předlohou a na přítomných stálo, zda dojde ke smíření, rozkolu či jinému východisku. Dívky si zvolily ukončení kamarádství z důvodu využívání a povýšenosti jedné nad druhou. U všech zúčastněných bylo patrné plné nasazení, energie a nápaditost.

Zapsal Josef Pekárek

PŘEDSTAVUJEME VÁM...

... LEKTORSKÝ SBOR DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ

Všem lektorům jsme položili stejné čtyři otázky:

1. V čem je podle vás rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

2. Existuje mnoho druhů inteligence (možná i takové, o kterých se zatím nikde nepsalo). Jaký druh inteligence využíváte v divadelní/recitátorské/pedagogické praxi Vy? ...a proč?

3. Co by Vám pomohlo, aby bylo Vaše představení/přednes dokonalé?

4. Doporučte prosím nějakou zajímavou knihu účastníkům Dětské scény.

ESTER GRACEROVÁ

1. Přirozená inteligence je pro každého tvora/jedince/bytost naprosto jedinečná/nekopírovatelná/nepřenositelná. Fantasie je pro mě jednou ze složek naší mysli, kterou umělá inteligence nikdy nemůže nahradit.

2. Rozhodně emoční inteligenci, o které jsem četla moc zajímavou knížku od amerického psychologa Daniela Golemana. Ten emoční inteligenci rozděluje na pět složek: sebeuvědomění, seberegulaci, motivaci, empatii a sociální dovednosti. Všechno to jsou za mě velmi důležité a nepostradatelné složky jak pro recitátora, tak pedagoga.

3. Myslím si, že kdyby představení nebo přednes dosáhly dokonalosti, asi by mě to nebavilo. :D Na přednesu mě nejvíc baví samu sebe překvapovat, tvořit před lidmi a něco jim předávat, sdělovat. A to, že je to pokaždé jiné. Jiná nálada, jiní diváci, jiná energie...

4. *Pohádky pro Itamara a Rut* od izraelského spisovatele Davida Grossmana.

ROZÁLIE KOPECKÁ

1. Ve schopnosti improvizovat.

2. Já tedy zatím nemám žádnou větší divadelní/recitátorské/pedagogické praxi, takže to z téhle oblasti moc nemohu posoudit. :) Ale např. ve skautu, kde pracuji s benjamínky, se hodně zaměřujeme na intra i interpersonální inteligenci a pak obecně na pohybovou a verbální, ale asi to není úplně konkrétně zaměřené. :)

3. Myslím, že základem by byla potřeba jeho existence, což zatím lehce pokulhává, ale jinak asi hlavně vědomí, že to právě dokonalé být nemusí. :)

4. Na doporučení bych doporučila knihu *Deset malých slanečků* od Wolfa Erlbrucha.

JAKUB KUBÍČEK

1. Přirozená inteligence je osobitá. Umělá inteligence čerpá pouze z jí dostupných informací a pouze z toho, co jí člověk poskytne.

2. Inteligencí využíváme spoustu, v tom je dramatická výchova a divadlo skvělé. Dokáže totiž propojit všechny druhy inteligencí. V této době považuji za velmi důležitou inteligenci sociální a kreativní, které zatím AI tolik neumí.

3. Myslím si, že dokonalost v umění vlastně neexistuje, a taky, že by existovat neměla. Umění by mělo být osobní výpovědí, což zatím umělá inteligence nedokáže.

4. Doporučil bych knihu *Hrdinky* od Renáty Fučíkové, kde se dozvíte o ženských hrdinkách v kontextu historie. Hezky napsané kapitoly o 25 ženách od středověku až po současnost.

PAVEL ŠINDELÁŘ

1. Přirozená inteligence je lidská a biologicky založená, zatímco umělá inteligence je vytvořena lidmi a zahrnuje počítačové systémy a algoritmy. Přirozená je organicky vyvíjená, zatímco umělá je navržena a programována.

2. Nejvíce využívám inteligenci jazykovou, která je součástí různých improvizačních aktivit. Mluvené slovo je součástí verbální komunikace, kterou improvizací společně rozvíjíme.

3. Každé představení je dokonalé, neboť je výjimečné.

4. Rád bych účastníkům doporučil knihu *Medvěd, který nebyl* od Franka Tashlina. Přestože se jedná o pohádku, skrývá v sobě kniha podstatná společenská témata, která vedou ke vzájemnému respektu.

LENKA JANYŠOVÁ

1. Jednoduše řečeno – za přirozenou inteligencí vidím živého člověka, jeho chování a jednání. Je dána geneticky a ovlivňována rodinou, školou, kamarády apod. v průběhu života. Umělá inteligence je neživá databáze informací a poznatků, jakýsi stroj pracující za živého člověka. Vymyslí postupy řešení zadaných úloh od napsání slohu přes výpočty, vhodné operace v matematice či medicíně až po výsledky průzkumů veřejného mínění (např. kdo bude prezidentem). Záleží jen na člověku, zda umí položit otázku.

2. V pedagogické praxi (výuka chemie) využívám často logickou a matematickou inteligenci. Chemické děje fungují většinou na logických principech a zákonitostech. Snažím se učit předvídat, propojovat logické a ne jen memorovat naučený text. U divadla pak tuto inteligenci opouštím a víc zapojuji emoce, slovo a jazyk. Baví mě propojovat vše s hudbou, pohybem v prostoru. Komunikace těla a ducha.

3. Co mi pomáhá při tvoření? Možnost konzultovat svoje záměry, tzv. druhé oči, které vidí, že představení nebo jakýkoli výsledný tvar je nesrozumitelný, tzv. nefunguje. Dokonalost nechci. Snažím se o přenesení myšlenky a úvah o tématu, nad kterým se s dětmi zamýšlíme.

4. Nedávno jsem dostala knížku od Petra Stančíka a Lucie Dvořákové *Jezevec Chrujda našel velkou lásečku*. Pro děti i pro mě.

SILVIE MŁYNARCZYKOVÁ

1. V tvořivosti.

2. Využíváme všechny dostupné druhy :D včetně AI, která může v nápadech „nakopnout“ a rozvinout další tvorbu.

3. Vždycky je to tak, jak to má být. Za daných podmínek a situace nejlepší, jak jen může.

4. Moje sedmiletá neteř doporučuje sérii *Neotvírat! Kouše!* (a další díly: *Slizké*...)

VČERA JSME VIDĚLI...

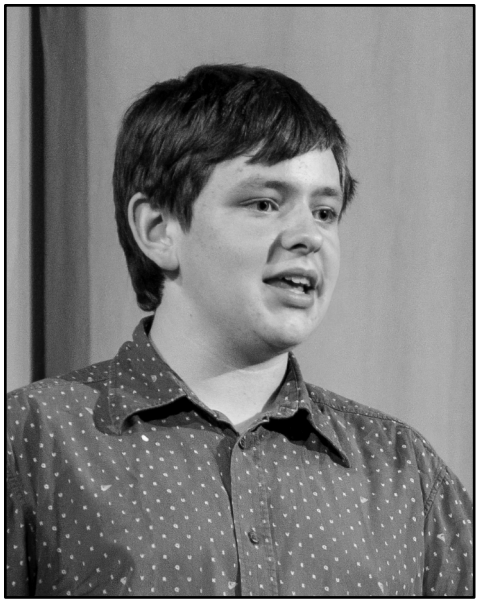

Mikeš Brátka

Emma Braunová

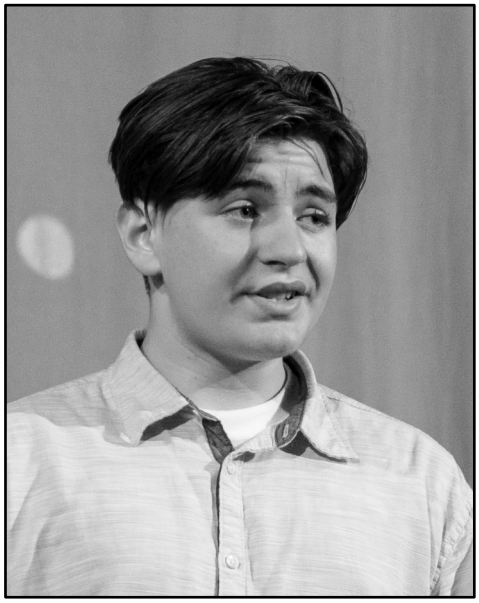

František Brozman

VČERA JSME VIDĚLI...

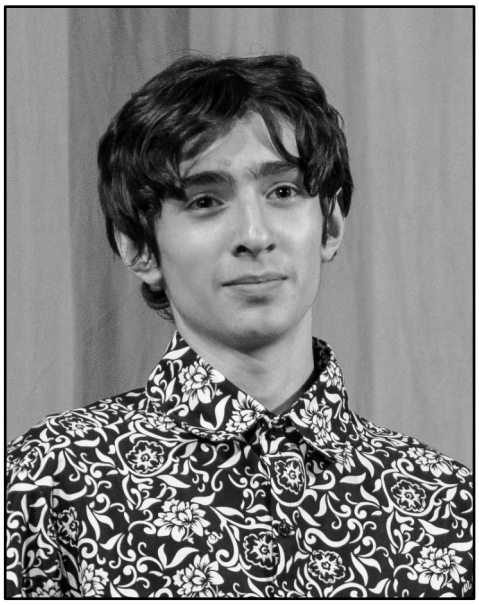

Kryštof Daněk

Alex Frank

Adam Havránek

NA SLOVÍČKO S...

... RECITÁTORY 4. KATEGORIE

1. Jak dlouho recituješ? A byl/a jsi už někdy na Dětské scéně?

2. Jak ses dostal/a ke svému textu a proč sis ho vybral/a?

3. Co je podle tebe na recitaci nejtěžší?

4. Dokážeš si představit, jak by recitoval/a umělá inteligence?

ELIŠKA SEMANČÍKOVÁ

(Olga Tučková: Huši)

1. Recituju od druhé třídy, což znamená sedm let, a teď jsem potřetí na Dětské scéně.

2. Já jsem si vybírala texty na talentovky na konzervatoř a měla jsem vybraný svůj jeden text, měl to být protikladný, tak jsem hledala nějaký vtipný a originální. A tak jsem procházela texty a jéj!, Huši se objevily.

3. Co je na recitaci nejtěžší? Já nevím. Hm... Nevím, nevím.

4. Dost blbě. Já si myslím, že samozřejmě by to asi nějak recitovat šlo a nejspíš by to i nějak znělo, ale to by bylo takové hodně zasekané a nevím, asi by se mi to úplně nelíbilo. Něco jako když dáš něco do Google překladače a ono ti to vyhodí úplně zasekaně každé slovo oddělené. To by bylo takové asi podobné něco takového, takže asi úplně ne, no.

ELENA HANZLOVÁ

(O.D. West: Starý had a žabí král)

1. Já recituji asi od čtvrté třídy, bylo mi devět let a na celostátním kole jsem poprvé. Dala jsem si cíl, že jsem v deváté třídě, moje poslední možnost být v celostátním kole, tak jsem to dokázala.

2. Já jsem vždycky měla docela depresivní texty, s kterými se mi těžko pracovalo, ale líbily se mi, akorát jsem je neuměla podat. Tak jsem si řekla, že tenhle rok zase chci něco těžšího, co ti dá jako přemýšlet. Chtěla jsem, aby to bylo i trošku takové obzvláštněné, takže jsem si vybrala africkou pohádku, kterou mi teda doporučila moje učitelka na dramaťák.

3. Pro mě je nejtěžší asi přijít na pódium a začít. Jakmile už začnu, tak je to v pohodě, vcítím se do toho textu a něco řeknu.

4. Asi ano. Momentálně by to asi nebylo úplně dobré, na levelu člověka, ale vyvíjí se, takže jednoho dne to bude i na vyšším levelu než u reálného člověka.

ANTONÍN ADAM

(Bohumil Hrabal: Každý den zázrak - Na zahrádce)

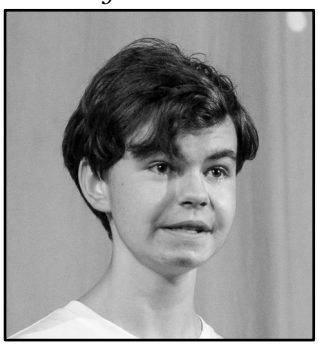

1. Takže... recituji vlastně už od první třídy a na Dětské scéně jsem měl tu čest být už čtyřikrát.

2. Ten text mi přijde přirozený, a jelikož i já jsem velký fanda jídla, tak si dokážu představit, jak se při tom autor cítil a dost se do toho umím vcítit.

3. Udržení pozornosti diváka.

4. Asi by se nezasekávala tak jako já a... Nevím, možná by z toho neměla takový prožitek.

ANNA JULIE WITTMANNOVÁ

(Irena Dousková: Časopis Atom)

1. Na Dětské scéně jsem byla poprvé minulý rok, takže teď jsem tady podruhé. Recituju asi už od druhé třídy, ale prvních pět let jsem vůbec nevěděla, že existuje nějaká větší soutěž, něco kam by se dalo postoupit ze školního kola.

2. Mně s výběrem pomáhala moje lektorka Alena Palarčíková a hrozně se mi líbil. Řekla mi, že mi sedí, že jsem takové ironické dítko a že si ráda dělám srandu z blbých lidí, tak nevím, asi proto. Ne, ale mně se to prostě líbí ten text.

3. Asi interpretovat ten text tak nějak sám pro sebe, abys ho pak mohl vůbec vyslat do publika.

4. Asi jo, ale za mě tam musí být takovej ten vnitřní popud k tomu, proč sis to vybral a jak to recituješ, takže to podle mě umělá inteligence nedokáže.

Zapsala Rózi

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY Z VYSTOUPENÍ RECITÁTORŮ 4. KATEGORIE

ZAUJAL TĚ NĚKTERÝ Z TEXTŮ SVÝM TÉMATEM?

Alena (dospělá)

Vzhledem k vážnému tématu mě zaujal text Oskar a růžová paní.

Pavel (43)

Tematicky mě zaujal text bajky o hadovi a žábách, který pro mě mířil na děti, ale pro mě byl nesrozumitelný vzhledem k vyznění „kroťte své vášně". A rozhodně text Hrabala, který byl o žrádle, jak jednoduše vystihl úplně jednoduchou a banální věc, která se týká nás všech.

Klára (33+)

Zaujala mě ta interpretace textu Anatola Svahilce, zda je možné kopírovat tvorbu zcela od počátku do konce. To je pro mě problematické. I zda jsou jsou texty slamerů přenositelné pro přednes někoho jiného.

KTERÝ Z RECITÁTORŮ TĚ OSLOVIL SVOU INTERPRETACÍ?

Alena (dospělá)

Zaujala mě Simona Matoušková Město je fascinující. Přišlo mi to vtipné, adekvátní věku a moc mě to zaujalo

Pavel (43)

Zaujali mě všichni, celá ta 4. kategorie byla skvěle připravená. Nechci vytáhnout jednoho, že by byl dál než ostatní, všichni byli skvělí. Jsou to dobří přednašeči.

Klára (33+)

Mě zaujal ten chlapec, jak říkal text Adamův deník. Zaujal mě tím, jak pracoval s různými prostředky velice umírněně, přirozeně.

...

VČERA JSME VIDĚLI...

Mariana Hegerová

Anna Marie Janíková

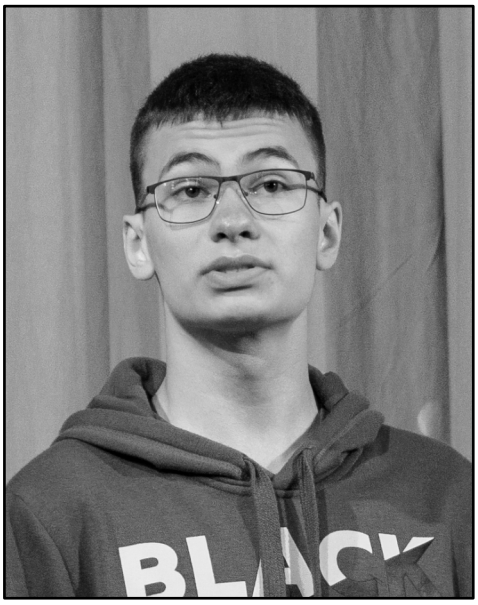

Valeš Kristián

VČERA JSME VIDĚLI...

Linda Křišťálová

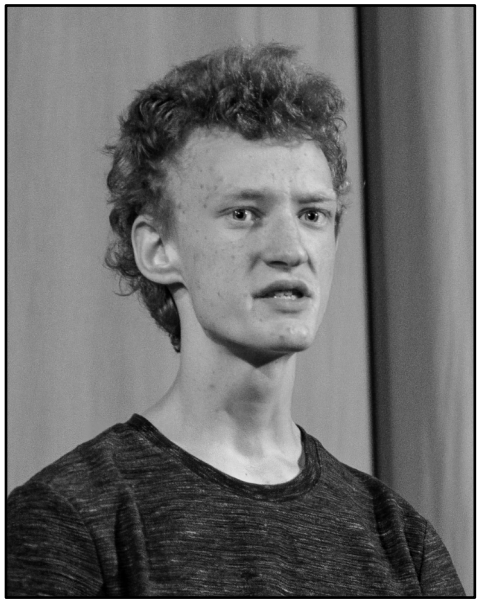

Vojtěch Kuchař

Justýna Marková

ZAPSALI JSME...

... NA BESEDĚ LEKTORSKÉHO SBORU S RECITÁTORY 4. KATEGORIE

Čtvrtek 10. června, 16:15 hodin, lektorský sbor se již tradičně rozdělil do dvojic, na tři skupiny, a rozmístili se po knihovně ve Fabrice. Recitátoři čtvrté skupiny s jejich doprovody měli možnost připojit se k vybrané skupině, které se přirozeně vytvářely, obměňovaly a proměňovaly. Zde měli prostor na vyjádření svých postřehů k dnešnímu recitačnímu bloku nejen lektoři, ale i diváci a samotní recitátoři. Dopředu lektoři informovali, že se shodli na všem, co zde řeknou a pokud ne, upozorní na to.

Upřímnost, pravdivost, autentičnost

Jedním z probíraných témat, napříč lektorskými dvojicemi, byla upřímnost, pravdivost a autentičnost recitátora na jevišti. Když recitátor ví, o čem mluví, přemýšlí o textu, který si vybral a vnímá téma, se kterým se nějakým způsobem ztotožňuje nebo k němu zaujímá své stanovisko či postoj, diváky si dokáže získat a udržet jejich pozornost. „To, že pouze vtipné texty mají úspěch, je mýtus, kterému ještě někdo stále věří," upozornil František Kaska. Také byl kladen důraz na vytváření obrazů skrze slova. „Pokud bych si já sama přečetla ten text, vybavily by se mi úplně jiné obrazy, než když to slyším skrze tebe, a to mě na tom fascinuje. Jak jsi to dokázala říci tak, že se divíš a my s tebou," řekla Hana Patrasová Lindě Křišťálové. V rámci tohoto prostoru se věnoval čas také výstupu Antoniny Mocharko, která dokázala skrze metaforu zachytit aktuální situaci. „Kdyby byla válka pojmenovaná konkrétně, nebylo by to tak silné, posluchači by se uzavřeli do sebe. Ty jsi to ale dokázala předat tak pokorně. Tak, že jsme viděli, co se děje uvnitř tebe. Emoce klíčily nahoru, bylo to naprosto nepatetické a velmi intimní," sdílela svůj dojem Jana Machalíková.

Roviny, vrstvy, způsoby, úhly

Dalším z probíraných témat byly roviny témat, vrstvy textu, úhly pohledu, způsoby vyprávění... „Přednes je skvělý v tom, že můžete střídat polohy, více postav a více poloh," řekla Magdalena Gracerová Chrzová. Lektoři s účastníky diskuse sdíleli dojmy z vypravěčství a nabízeli možnost zapracování na způsobech vyprávění v různých pasážích. Recitátor se musí rozhodnout, jestli jednotlivé části textu bude říkat repetitivně a udělá z toho vtip, vytvoří tím atmosféru, nebo bude zkoušet s každou částí jiné způsoby a hledat další možnosti, jak se to dá posunout dál. Musí s tím pracovat vědomě, jinak není nejen čitelný záměr, ale také přednes ztrácí temporytmus. Pokud je naopak energie příliš, divák nemusí být schopen všechno pojmout. „Připomínáš mi kamaráda, který měl podobnou energii. Ta je výborná v principu, ale potom jí je už moc. Máš osobní dar, se kterým teď díky svému věku a schopnostem můžeš pracovat. Nemusíš jet pořád v jedné rovině, ve které jsi si nejjistější. Přestože je super, zkoušej dál," řekl Vít Malota. Lektoři se dále shodli, že základem je dobrá dramaturgie a soustředění, potom si člověk dokáže vyhrát s maličkostmi. Čím je text kratší, tím je důležitější precizní práce na něm. Byl vyslyšen i názor, že na každého diváka bude každý přednes pokaždé působit jinak, ale když si recitátor bude hrát s jemnými nuancemi, stane se z obyčejné recitace organismus, který se bude živit přítomností na jevišti a diváky bude bavit.

Zkoušet, klidně chybovat

Lektorský sbor sdílel s recitátory a s diváky myšlenku, kdy upozorňoval na nesoutěživost a vyzýval účastníky besedy, aby se nebáli chybovat. „Co ti přijde nejlepší na této přehlídce?" zeptal se jedné z recitátorek Vít Malota. „Mně přijde nejlepší, že se tady nemusíme ukazovat a poslouchat, co dělá kdo špatně, ale naopak si můžeme poslechnout ostatní, inspirovat se, podívat se, co je baví, jaké mají texty a názory. To je důležitý," dodal. Několikrát bylo avizováno, že atmosféra, kdy člověk reaguje na diváky a je tady a teď, je důležitější než naučený text. Jana Machalíková: „Nelze dosáhnout stabilního úspěchu. Pak nastane stres z toho, že udělám něco špatně, nebudu tak dobrej. Je super, když si pedagog se studentem dovolí zkoušet a klidně i chybovat. Hledají a třeba to nebude ono, ale v něčem se vždycky posunou dál. Přehlídka je možnost ke zkoušce, je tu ten prostor, ale nikdy se nesmí zapomenout na proces, kterým se prošlo."

Čtvrtek 10. června, 17:45 hodin, lektorský sbor se již tradičně loučí. Všichni rozmístění po knihovně ve Fabrice, recitátoři čtvrté skupiny s jejich doprovody, se odpojují z vybraných skupin, které přirozeně zanikají. Byl zde prostor na sdílení postřehů k dnešnímu recitačnímu bloku. Vyjádřili se nejen lektoři, ale i diváci a samotní recitátoři. Beseda končí, diskuse pokračuje. Samovolně, dobrovolně.

Veronika Bíbová

RADA UMĚLÉ INTELIGENCE RECITÁTORŮM

Redakce: Napsala bys pět krátkých rad pro děti, které recitují?

ChatGPT: Samozřejmě! Zde je pět krátkých rad pro děti, které recitují:

1. Buď připravený/á: Nauč se svou recitaci nazpaměť a cvič ji dostatečně. Pamatování textu a pravidelné opakování ti pomohou být sebejistý/á při vystoupení.

2. Věř si: Měj víru ve své schopnosti a důvěřuj svému vystoupení. Věření si pomáhá překonávat nervozitu a umožňuje ti se lépe soustředit na svou recitaci.

3. Zaujmi publikum: Během recitace se snaž kontaktovat publikum. Podívej se jim do očí a vytvoř si s nimi spojení. To pomůže tvojí recitaci působit silněji a poutavěji.

4. Využij gesta a mimiku: Použij gesta a mimiku, které podtrhnou význam a emocionální náboj tvé recitace. Pohyb těla a výraz tváře ti pomohou přenést příběh nebo význam slov na publikum.

5. Užij si to: Nezapomeň, že recitace by měla být zábavná. Užij si svůj čas na pódiu a buď přítomen/á v okamžiku. Předávej svou radost a vášeň divákům a nechte je sdílet tvé vystoupení s tebou.

Tyto rady ti mohou pomoci se lépe připravit a vychutnat si své vystoupení. Nezapomeň, že recitace je příležitostí vyjádřit se a sdílet svůj talent s ostatními.

NAHLÉDLI JSME DO...

... SEMINÁŘE B IRINY ULRYCHOVÉ

KOLIK SCÉNÁŘŮ JE UKRYTO V PŘÍBĚHU? (ANEB EPICKÉ PŘEDLOHY K DRAMATICKÉMU TVARU)

Lektorka praktického semináře Irina Ulrychová přivítala účastníky v třetím patře Fabriky, kde společně během dopoledne nahlíželi na práci s literární předlohou. Na úvod si Irina připravila několik rozehřívacích aktivit. Během her Jsem, nejsem nebo Upír se všichni seznámili a mohli tak pokračovat hrou Jsem, beru. Vystřídali dokonce dvě varianty této hry, kdy se nejprve pohybovali v oblasti věcí, a poté přešli na osoby. Během živých obrazů pozorovali seminaristé jednotlivé situace, které jsou podle Iriny východiskem pro drama. Uvnitř situace je rozpor, který se buď vyřeší a situace se uzavře, nebo se naopak otevře.

Po krátké pauze už se seminář začal věnovat konkrétnímu dialogu, který Irina všem připravila. Výňatek z knihy Jste na místě Antonyho Horowitze si nejprve každý přečetl sám. Dialog dvou chlapců, kteří objeví volně stojící drahý automobil s klíčky v zapalování. Nastoupit do něj? Nebo je to moc nebezpečně? Jeden má odvahu, druhý se zdráhá a raději by odešel. Všechny dvojice si dialog připravily a postupně ho sehrály před ostatními.

Jako další následovalo vymyšlení krátkého pokračování této situace. Nastoupí nakonec chlapci do opuštěného vozu? A co se stane potom? „No jasně, tys byl vždycky srab. Tak dělej, nastup," pokračoval v dialogu účastník Vojta. Podobně jako on i ostatní dvojice pracovaly s výzvou a hecováním, které vycházelo už z úvodního dialogu. I přesto ale všechny situace byly osobité a jiné.

„Pojďme si teď připravit situaci, která předcházela objevení auta," vyzvala Irina účastníky. Díky tomu tak každá dvojice vystavěla expozici příběhu. Cílem bylo lépe představit obě postavy z dialogu. Někdo se tak najednou ocitl v lese, jiná dvojice třeba v námořním doku. Společně pak diváci popisovali, jaké vlastnosti se jim podařilo u postav identifikovat.

Na konci semináře pak dvojice přidaly závěr a vznikl celý příběh, který sehrály. Od expozice přes zápletku až po rozuzlení. Pracovaly tak s narativní triádou. „Účelem toho, co jsme tady teď spolu tvořili, není, aby to bylo herecky dokonalé, ale abychom si ozřejmili postupy, které u vytváření scénářů můžeme využívat," zakončila seminář Irina.

Kateřina Hartmanová

VČERA JSME VIDĚLI...

Simona Matoušková

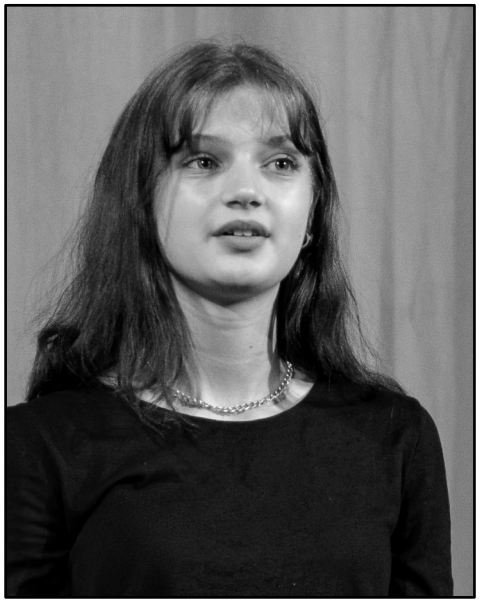

Antonína Mocharko

Ivana Müllerová

VČERA JSME VIDĚLI...

Tadeáš Oplatek

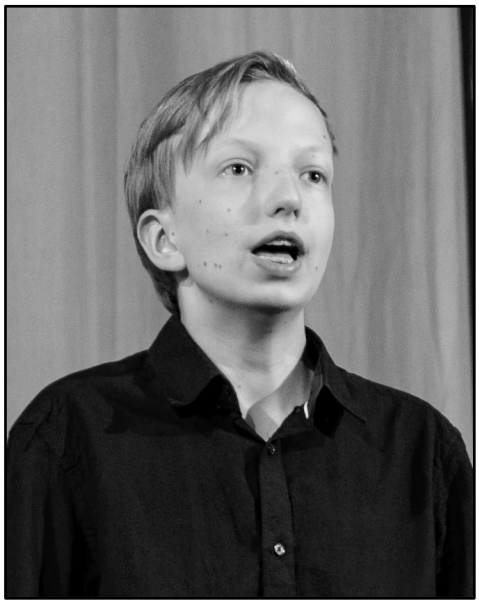

Alan Peša

Anna Pohořálková

ROZHOVOR S...

... IRINOU ULRYCHOVOU, LEKTORKOU SEMINÁŘE B

Co bylo tím prvotním impulsem, na základě kterého jste se rozhodla věnovat dramatické výchově?

Jako spousta dětí tady jsem sama začínala jako dítě v dramaťáku a měla jsem štěstí, že jsem chodila k Šárce Štemberkové. To byla taková skupina, říkalo se jim „tetičky metodičky": Eva Machková, Olga Velková, Šárka Štemberková a Soňa Pavelková. Já jsem chodila k Šárce. Chodila jsem k ní vlastně přes celou střední školu. Vystudovala jsem dramaturgii, protože mě ta práce v dramaťáku k tomu nasměrovala. Poté musela Šárka odejít do důchodu a vlastně vyzvala mě, abych se o to místo ucházela.

Měla jste v průběhu své kariéry nějaký moment, který vás natolik ovlivnil, že změnil váš dosavadní přístup?

Prudký zlom žádný nebyl, ale rozhodně bylo několik výrazných impulsů, které mě strašně obohatily, a pochopitelně tím i proměňovaly ten můj způsob práce. Na začátku stojí ta Šárka a dodneška čerpám z mnoha věcí, které jsme s ní dělali. Dalším iniciačním setkáním byl seminář s Miladou Mašatovou na jedné z posledních Celostátních přehlídek dětského divadla v Kaplici, kdy jsme dělali Krymské pověsti. Najednou takové to propojení jiného způsobu uvažování o divadle. Využívání výtvarných prvků, využívání hudby a prostě osobnost Milady Mašatové byla tak úžasná, že to opravdu pro mě byl velmi silný impuls, abych o těch věcech začala přemýšlet ještě víc do hloubky. A třetí bylo setkání s anglickým strukturovaným dramatem, které pro mě bylo úžasné a léta jsem se mu potom věnovala.

Co byste chtěla, aby si seminaristé z vašeho semináře odnesli?

Můžu jim nabídnout svůj úhel pohledu, svůj způsob, jakým s literárními předlohami a se scénáři pracuji. Neočekávám, že ho převezmou. Spíš mi jde o to zjistit, že lze nějakým způsobem na dané předlohy nahlížet a něco v nich hledat - spíš si jako odstartovat tu vlastní cestu. Možná i to, aby se toho přestali bát, aby z toho přestali mít zbytečné obavy.

Jak vlastně nejlépe poznat, která předloha by pro ten daný soubor nejlépe seděla?

Jsou lidé, kteří dokážou vytáhnout ze souboru téma, ke kterému si potom najdou látku, na kterém si to téma zpracují. Pochopitelně nejprve začínám od toho, co by vás bavilo, jaký žánr, jaký námět, ale z toho většinou nic moc nevznikne. A pak přinesu třeba pět různých textů, které si čteme, rozehráváme si je v hodinách, a ten, který zaujme nejvíc, pro který se rozhodnou, tak s tím potom začneme pracovat nějak víc.

Stane se někdy, že i přes prvotní nadšení to nevyjde?

Já při tom výběru už zvažuji několik věcí. Jednou z nich je právě, jak si s tím textem dokážu poradit. Protože není nic smutnějšího, a to se mi taky už stalo, že jsem přinesla věc, která ty děti zaujala a chtěli to dělat, ale pak jsme v půlce cesty zjistili, že najednou už nevíme jak dál. Takže já musím mít dopředu představu, že to je realizovatelné. Musím si umět představit, že s tím dokážeme pracovat. A jako další pak hledám i na základě toho, co už dělaly. Takže chci, aby se jejich zkušenost nějakým způsobem rozšířila, abychom neopakovali to, co se nám osvědčilo, co nám fungovalo.

A na závěr mě zajímá, co vás na dramaťáku nejvíc baví a naplňuje?

Já jsem introvert a dramaťák, a divadlo vůbec, mi dává příležitost vyjít z té introverze a být s lidmi. To je pro mě docela důležité. Další věc je, že je úžasné, když se to povede vidět, že totéž se děje i těm lidem, se kterými pracuji, i dětem. Když přijde do dramaťáku dítě, které je uzavřené do sebe a postupně se dík tomu dramaťáku otevírá. Tak to mi přijde úžasné. A pak je to hra. Já si hrozně ráda i na stará kolena hraju, vymýšlím nápady. Hrozně mě těší, když se vzájemně inspirujeme. Já jim hodím návnadu, oni si ji rozvedou, mají nápad, který zase inspiruje mě k dalšímu nápadu. Takové to hravé jiskření mě na tom hrozně baví. Kde jinde si člověk může povídat s lidmi a zabývat se věcmi, které ho zajímají, které ho třeba trápí? A příležitost, že ty děti to taky tak mají a potřebují, tak ta je úžasná.

Kateřina Hartmanová

ZAPSALI JSME…

… Z DISKUSÍ LEKTORŮ O 1. BLOKU

Poslíček / HOP-HOP, ZUŠ Ostrov

Základem inscenace **Poslíček** souboru HOP-HOP ZUŠ Ostrov je novela Williama Saroyna Lidská komedie (v překladu Gustava Bernau). Výsledný tvar je volným zpracováním některých jejích motivů a vyznačuje se zdařilou citlivou dramatizací i dramaturgií.

Výběr i uchopení předlohy nabízí nahlédnutí na místo, dobu a čas, nahlédnutí do života čtyř kluků, jejichž život charakterizuje klukovská hravost, přátelství, smysl pro klukovské dobrodružství a do jisté míry překonání nebezpečných situací do klukovského světa patřících (jako je výprava do cizí zahrady na meruňky, hra na lov medvěda a koneckonců i poněkud na první pohled podivná výprava do knihovny a v neposlední řadě i samotná jízda na kole a experimentování s ní). Zároveň však předloha a její zpracování poskytuje příležitost zpracovávat téma veskrze aktuální, ačkoli teritoriálně vzdálené (podobně jako je v novele teritoriálně vzdálená válka v Evropě), přesto však do dětského života zasahující.

Dramatizace je úsporná v promluvách postav a poskytuje prostor pro přirozené jevištní jednání v situacích i pro budování vztahů mezi postavami, jehož jsme byli při obou představeních svědky. Dobovou atmosféru podporuje zvuková stránka inscenace (hudba, rytmus telegrafu), která je zároveň scénografickým prvkem.

V dopoledním i odpoledním představení se však ukázaly rezervy ve vnitřním dohrání některých byť dobře vybudovaných situací či u některých v jejich temporytmu. Zabývali jsme se otázkou souladu všech použitých inscenačních prvků, jejich funkčnosti a sdělnosti v nastoleném inscenačním klíči (týká se především použití masek, které jsou jakoby „odjinud“, z jiné dosud v inscenaci nepoužité poetiky).

Nicméně skvěle divadelně vybudovaná inscenace nesoucí divadelní estetiku je výsledkem dobrého pedagogického vedení dětí i dokladem divadelně erudované vedoucí souboru. Je i dokladem uchopení tématu, které je evidentně pro členy souboru důležité a umožňuje jim vyjádřit se k situaci světa, ve kterém žijí, k situaci, s níž i oni se musejí nějak vyrovnávat, k situaci, která je do jisté míry analogická se situací, v níž se ocitají kluci ze Saroyanovy novely. A dobře vybavení kluci ze souboru HOP-HOP tak činí s pochopením, zaujetím i s vědomím souvislostí, a hlavně bez patosu v bezpečném prostoru kvalitně zpracované literární předlohy.

Posledního kousne pes / Dramacentrum Bezejména, DDM Větrník, Liberec

Východiskem inscenace **Posledního kousne pes** libereckého devatenáctičlenného souboru Bezejména (Dramacentrum DDM Větrník) pracujícího pod vedením Miloslavy Čechlovské byla stejnojmenná kniha Hany Doskočilové. Výsledná dramatizace je volným zpracováním několika příběhů knihy, jejich společným tématem je mezi lidmi po dobrých časech probublávající nespokojenost, nevraživost, závist, a to napříč různými dobami, kulturami, lidskými společenstvími…

Základním inscenačním klíčem je „přetavení“ literárního textu do kolektivního pohybového, hudebního a zvukového plánu doplněného většími či menšími promluvami postav. Dramaturgicky se představení dle některých lektorů rozlamuje na dvě části, přičemž kompaktněji, uceleněji a s jasnější výpovědí funguje část, jíž dala vzniknout próza Vzdálené bubny lépe zní a která má sama o sobě jasný a pointovaný konec. Druhá část je pak jakýmsi putováním třemi různými kulturami, národy, jejich rituály a způsobem života a zároveň i je propojuje nespokojenost některého z jejích členů s tím, kde a jak žijí, s tím, jak se kulturní zvyklosti promítají do jeho života a do nutnosti nést svůj úděl i v příslušném společenství běžného způsobu žití.

Spojnicí jsou zvolené inscenační prostředky, společné pohybové scény, v mnoha případech nápadité a sdělné, dosti přesné, s různou mírou nadhledu či humoru, práce s melodickými i rytmickými nástroji zvolenými tak, že nejsou pouhou ilustrací, ale nositelem atmosféry, podporou pohybového vyjádření a podporou sdělovaného.

Zvolený stylizovaný pohyb rozehraných živých obrazů, zobrazovaných rituálů či zvyků a způsobů otvírá možnost práce souboru pro hledání vlastní poetiky a nabízí ještě další rozvíjení i ve stylizovaném mluvním projevu, v použití hlasu jako jednoho z nástrojů (aniž by šlo o zpěv), což by mimo jiné mohlo pomoci sdělnosti a i odstranění případných zábran z mluvního projevu zejména těch členů souboru, kteří jsou v něm nováčky. Stylizaci projevu podporuje i scénografická složka inscenace; využitím několika typů (barev a velikostí) textilu i rekvizit a čistou plynulou prací s nimi vytváří soubor kostýmy či prostředí.

Předmětem debaty o tom, jak tematicky propojit obě části inscenace v jevištně jasnější celek byly úvahy o zřetelnějším pojmenování a sdělení tématu, o propojení prolnutí obou částí v jasný celek, například možným prolnutím hudebního motivu.

Soubor je dobře pohybově vybavený, při obou představeních při věci, dobře komunikující dovnitř i navenek, což při vědomí toho, že na začátku práce na inscenaci se jednalo o skupinu začínající v tomto složení a s různou mírou zkušeností a dovedností, dobrý výsledek pedagogický i divadelní, výsledek, který otvírá možnosti a inspiraci pro práci s dětmi na základě literární předlohy.

Eliška Vobrubová

VČERA JSME VIDĚLI…

Nela Samková

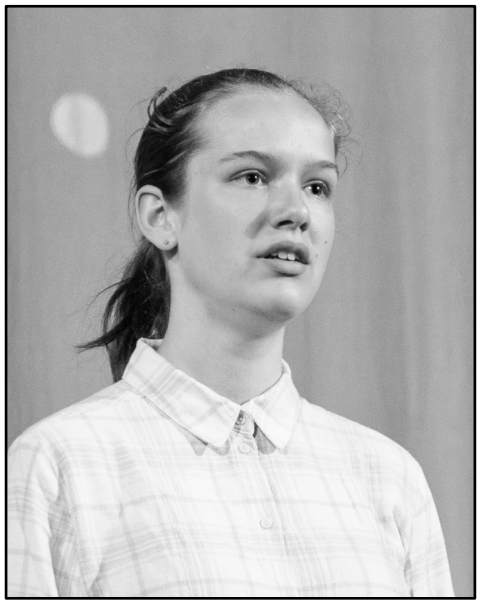

Zuzana Wünschová

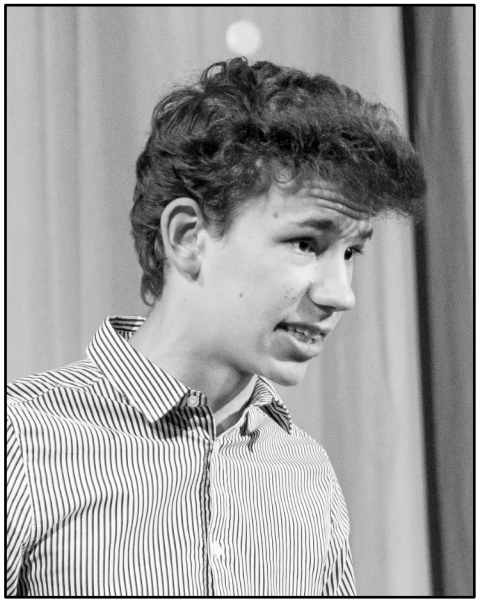

Matouš Zimčík

VČERA JSME VIDĚLI...

Karel Hruška

Emma Gajdošová (2. kategorie)

...diváci oceňují výstupy recitátorů

NAHLÉDLI JSME DO...

... DĚTSKÉHO DISKUSNÍHO KLUBU K PŘEDSTAVENÍM 1. BLOKU

Na začátku diskusního klubu se oba soubory rozešly po místnosti. Pokoušely se zaplňovat místo, navazovat oční kontakt a postupně přišlo i na měnění rychlosti a komplikované podávání rukou. Po této krátké „rozcvičce" dorazil ještě jeden soubor (Vydýcháno), postavil se kruh z židlí a diskuse mohla začít.

Jako první se mluvilo o představení **Poslíček** (soubor HOP-HOP), které ostatní chválili zejména za herecké zpracování jednotlivých postav, scénografii a odvážnou jízdu na kolech po jevišti. Hodně se také mluvilo o scéně s postavou v masce, kde se rozebíralo hlavně to, kdo daná postava byla. Zmíněna byla například smrt, strach, duchové, mrtví vojáci atd.

Při diskusi o druhém představení **Posledního kousne pes** od souboru Bezejména se pak řešilo využití látek, v jakých zemích se příběh odehrával a jaká byla jeho pointa. Dozvěděli jsme se například, že představení bylo složeno ze tří příběhů z knihy *Posledního kousne pes* a že nástroje, se kterými se v inscenaci pracovalo, byly zbrusu nové a část souboru se s nimi teprve učila zacházet. Stejně jako hudbu si i velkou část choreografie vymyslel soubor sám.

Rózi

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY Z PŘEDSTAVENÍ 1. BLOKU

POSLÍČEK

Karel (84)

Mně se to líbilo teda nesmírně. Líbilo se mi to tak, že jsem až byl z toho naměkko, bych řekl. Samozřejmě všemu, co tam bylo, se dalo vážně věřit, nic nebylo nějaký aranžovaný. Ještě to ve mně je. Líbila se mi úžasná scénografie, protože to se málokdy vidí u dětských divadel, aby byla takováhle velká a přitom děsně funkční. Já jsem byl nadšenej prostě, tečka.

Divák (9)

Mně se to docela líbilo, docela mě zajímá ta doba, druhá světová válka, bylo to dobrý.

Barbora (10)

Fascinovalo mě, že to hráli jenom čtyři.

Anička (15)

Mně se to líbilo kostýmově i to, že neměli prakticky scénu, ale ta tady nebyla potřebná, tak bylo fajn, že to nepřeplácali. Přišlo mi to takové úsměvné.

Mariana (15)

Mně se líbilo, že tam řešili obecně vážné téma války, ale zároveň to bylo udělaný takovou hezkou, lehce oddychovou formou. Zároveň se mi to hodně líbilo scénicky.

Terka a Lucka (17)

Bylo to super. Hrozně se nám to líbilo, jak děti byly odvážné, jak tam měly hudbu celou dobu krásně danou. Možná ty anfasy do toho publika jsem nepochopila, jak tam měl ten chlapec k tomu pánovi, u kterého pracoval. Ale jinak ty monology byly skvělé. Moc povedené.

POSLEDNÍHO KOUSNE PES

Mikeš (15)

To bylo velmi zajímavé představení, mně se líbila i ta myšlenka i to zpracování, vizuálně velmi zajímavé.

Magdaléna (13)

Bylo to strašně fascinující. Já nevím, co jsem čekala, ale rozhodně ne tohle. Sice jsem se chvílemi trochu ztrácela, třeba v tom, jestli to byla zvířata nebo lidi, ale bylo úžasný, jak byli sehraní, ocenila jsem, že jich bylo tolik a že se dokázali tak synchronizovat, že působili jako jedno tělo.

Lukáš (40+)

Mnohočetná kolektivní souhra, demonstrace plejády dramaťáckých technik a nápadů, ale bez jasného rozhodnuti: zmnožení/variace tématu (zkreslení a závist) bez náznaku východiska nedokáže projekt vypointovat.

Markéta (40+)

Tak na mě hodně působilo výtvarno, pohyb, zvuk. Tři hlavní prvky, které jsem tam vnímala. Jak to uchopili přes Boha, příběhy lidí, štěstí i přes to, jak každý touží po něčem jiném, tak to se mi moc líbilo. Občas jsem nerozuměla, ale to je jenom drobnost. Moc se mi líbily velryby.

Elena (15)

Bylo to moc povedené, hlavně ta práce s tělem a hudbou.

Eliška (11)

Bylo to takové fantastické. Nejvic se mi líbily zvuky. Nevytkla bych nic. Přišlo mi to hodně vypracované. Nejvíc se mi líbilo, když tam hodně zaměstnávali Elišku.

UMĚLÁ INTELIGENCE

... SOUBOJ TITÁNŮ

Poznáte, zda odpovídá ChatGTP nebo naše zástupkyně redakce Deníku Dětské scény vševědoucí, přepečlivá Veronika. ChatGTP byl vyzván, aby odpovídal jako Veronika a Veronika mluví jako ChatGTP. Odpovědi, na kterých označíte, jak odpovídal ChatGPT, nám můžete nosit na papírku (podepsaném) do redakce, případně jej předat redaktorům během dne.

Jak tohle dopadne, se dozvíte pozítří na našem IG: detska scena svitavy. A možná bude i překvápko!

Čaj nebo kafe?

A) Záleží na situaci a preferencích. Někdy si dám raději kávu pro energii, jindy zase čaj pro relaxaci.

B) Čaj nebo káva? Otázka, která rozděluje společnost. Ze statistiky vyplývá, že více lidí preferuje po ránu kávu. Konkrétně se jedná o 67 % populace, která si dá raději kávu, než čaj. Samozřejmě se výsledky liší na základě toho, odkud lidé pocházejí, tedy na Západě lidé raději pijí kávu, na Východě se více konzumuje čaj.

Patří ananas na pizzu?

A) To je otázka osobního vkusu. Někteří mají rádi ananas na pizze, jiní ne. Záleží na tobě, co preferuješ.

B) Další rozporuplná otázka. Existují pouze dvě možné odpovědi. Ananas na pizzu patří. Ananas na pizzu nepatří. Každý si může vybrat svou variantu. Nejpopulárnější pizza je Margherita.

Jaký je rozdíl mezi představením a inscenací?

A) Představení je konkrétní okamžik, kdy se odehrává divadelní dílo na jevišti, zatímco inscenace zahrnuje celý proces přípravy a realizace tohoto díla.

B) Představení je jedna repríza z inscenace. Inscenace je divadelní tvar, který se může reprízovat, čili hrát opakovaně. První představení inscenace se nazývá premiéra, poslední je derniéra.

Napiš tři divadelní pojmy a krátce je vysvětli:

A) Monolog: Jeden herec mluví sám o sobě.

Režie: Umělecký proces řídící průběh divadelního díla.

Proscenium: Architektonický prvek oddělující jeviště od diváckého prostoru.

B) Drama = společně s lyrikou a epikou je jedním ze základních druhů a žánrů

Divadlo = umělecká budova, ve které se zkouší a hrají dramatické hry či umělecký akt

Herec = umělec, který ztvárňuje určitou postavu na jevišti v divadelním představení

Napiš vtip o divadle:

A) Pepíček: (udiveně) My jsme v divadle!

Anička: A čemu se divíš?

B) Jaký je rozdíl mezi amatérským hercem a kamenným sloupem? Kamenný sloup má lepší výrazy.

ZAHLÉDLI JSME...

... na dětském diskuzním klubu

OMLOUVÁME SE...

Magdalena Demjanovičová (3. kategorie)

Redakce Deníku Dětské scény se velice omlouvá všem recitátorům 3. věkové kategorie, kterým došlo k újmě, ať už záměnou fotografie u jména, anebo jména u fotografie, či dokonce absencí fotografie vůbec. Výše tuto skutečnost napravujeme u Magdaleny Demjanovičové. A chceme vám slíbit, že na webu www.drama.cz/ds bude již brzy k dispozici opravená verze 1. čísla DDS. Vězte tedy, že kdo si odvezl první "šotkovské" číslo domů, bude mít v brzké době sběratelský kousek. V případě dotisku prvního čísla DDS dojde jistě ke všem korekturám. Držte nám palce, ať jsme již bezchybní.

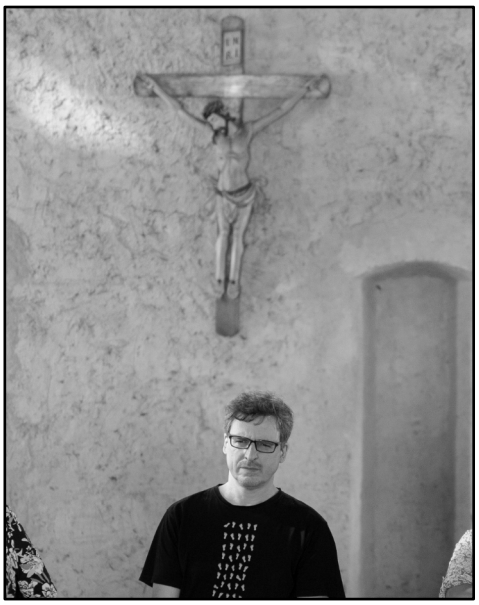

... máme nad sebou dohled

VČERA JSME VIDĚLI...

Poslíček

Poslíček

Posledního kousne pes

ZAPSALI JSME...

... Z DISKUSÍ O PŘEDSTAVENÍCH 1. BLOKU

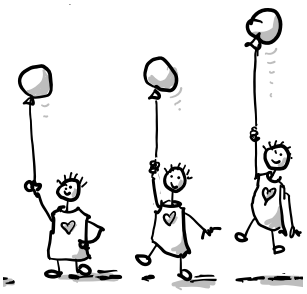

2.

Během večerního setkání ve stodole se debatovalo s odbornými lektory i veřejností. Diskuse o dvou zhlédnutých představeních byla bohatá a zazněla slova chvály i nejrůznější poznatky, které si diváci z představení odnesli. „Berme to jako takovou otevřenou platformu, kde každý může říct, co si myslí a nemusí to být odborně ani uceleně formulované. Můžeme sdílet i své dojmy," uvedl diskusi Jakub Hulák.

Poslíček, HOP- HOP, ZUŠ Ostrov

Debatu začali diváci, kteří postupně sdíleli své dojmy. „Fascinovalo mě, jak zvládli ten obrovský prostor ve čtyřech lidech," okomentovala jedna z divaček na úvod. Postupně s ní souhlasili i další účastníci diskuse, kteří také soubor chválili za to, jak dobře pracoval s prostorem. Dále pak navázala další myšlenka, zda je zvolené téma, tedy téma druhé světové války, vhodné pro takto staré děti. „Podle mě tam ale nebyla jenom linka války, ale taky ty další linky, jako je třeba kamarádství," ozval se protiargument od další divačky. A k ní se přidali i další.

„Zaujalo mě použití kol," popisoval dojmy jeden z diváků. Jízdu na kole a celkově práci s obrazem hodnotili kladně i další diskutující. „Vedoucí velmi šikovně z té předlohy vybrala motivy, které se týkají těch kluků," vyzdvihla lektorka Jiřina Lhotská.

Debatovalo se také o scéně se smrtkou. Některým dospělým přišla scéna nadbytečná. „Je to trochu z jiného žánru, přišlo nám," popisovala lektorka Jiřina. Je ale otázkou, zda by pro děti bylo dostačující, pokud by se ve scéně smrtka neobjevila. Podle lektorů dokonce sama vedoucí zmínila, že se děti odmítají smrtky ve scéně vzdát a chtějí ji ponechat. Pravděpodobně tak ztělesnění smrti v představení potřebují, zatímco dospělému by stačila smrt ztvárněná divadelním znakem.

Lektoři pak pokračovali v rozsáhlé debatě o činoherním divadle u takto starých dětí. „V činoherectví velice rychle vyvstává rozdíl mezi jednotlivými dětmi a vystavuje je tím srovnávání," dodala Jiřina a všichni lektoři souhlasili. Tato debata se v kruhu otevřela na základě některých dojmů diváků, kteří cítili, že bylo pro ně představení málo autentické. Podle lektorů je proto potřeba uvažovat vždy nad tím, zda pro činohru nevybrat jednodušší téma, případně nezměnit typ herectví. Nakonec ale poznamenali, že pokud děti samy přichází s touhou mluvit o válce, tak právě divadlo je ideálním způsobem a téma je tak vhodné i pro mladší děti.

Posledního kousne pes, Dramacentrum Bezejména mladší, DDM Větrník Liberec

V druhé polovině debaty se lektoři a diváci věnovali druhému sobotnímu představení. Úvodní slova byla především chválou na zvukovou a pohybovou složku představení. „Zvukový plán tvořily děti a střídaly se, což mě hodně fascinovalo," popsala své dojmy jedna z divaček. „Pohyb a zvuk mě bavil, ale měl jsem trochu pocit, že je to rám něčeho,co už tam pak nebylo," řekl další z diváků. S jeho myšlenkou pak souhlasili i další účastníci debaty. Někteří popsali, že se ztráceli, jiným scházel silnější příběh. S tím souhlasil i lektorský sbor. Mluvili také o tom, že v momentě, kdy se intenzivně pracuje s divadelním znakem, může pak nestylizovaný slovní projev více vystoupit ve svých nedokonalostech. „Slovní projev nefungoval, protože byl vystaven tomu kontrastu," popsala Kateřina Schwarzová. „Pomohlo by, kdyby slovní projev byl stylizovanější," navrhovali lektoři. Podle nich by také jednou z možností mohlo být vynechání slovního projevu a odvyprávění příběhu pomocí jiné složky.

Lektoři ale vyzdvihli řadu pozitivních prvků inscenace. „Autorka našla způsob, jak tu skupinu spojit tak, že nebudou vyvstávat rozdíly a naopak vynikne ten proměňující se organismus," popsala myšlenku Kateřina Schwarzová. Právě setření rozdílů tak bylo kontrastem k předchozímu představení, u kterého lektoři i diváci upozorňovali na nebezpečí činoherního herectví. Současně lektoři vyzdvihli téma inscenace. „Je úžasné, že něco takového, filozofického dokážou nabídnout s dětskou pointou," poznamenal Petr Váša. Následně se rozvinula diskuse o tom, jaký je vlastně vztah mýtů a performance, čímž se celá debata uchýlila ke svému konci.

Kateřina Hartmanová

VČERA JSME VIDĚLI...

Poslíček

Posledního kousne pes

Posledního kousne pes

ZAHLÉDLI JSME...

Zvířátka a loupežníci

DNES HRAJÍ...

... Nina, Kompoty, ZUŠ Klecany

Jak vznikl název vašeho souboru?

Jednou náš Jirka, člen souboru, začal vyprávět o tom, jak zavařuje kompoty v hydrantu a nám to přišlo tak skvělý, že jsme se chvíli chtěli jmenovat přímo Jirkovy kompoty, což sám Jirka zavrhl, takže jsme Kompoty a nedávno jsme se shodli, že rozhodně meruňkový.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Je to autorské představení, takže nevycházíme z žádné předlohy, ale zpracováváme osobní zkušenosti a zkušenosti lidí kolem nás. Proč jsme se do toho pustili? Protože si myslíme, že je to důležitý téma. Taky abychom dodali na věrohodnosti příběhu, tak i postavy v inscenaci jsou vystavěné na základě zkušeností s lidmi v našich třídách ve škole a nějakým způsobem nám to taky pomáhá se s nimi popasovat.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Samotný závěr. A pak taky to, když diváci přichází na jeviště hrát s námi.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Scéna s tělocvikem. Tu jsme zkoušeli fakt dlouho.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

Co?! Toto ještě neumím, počkejte si na verzi 2.158. Do té doby vám můžu sloužit jen jako virtuální asistent Kompot.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Vlastní inteligenci. Emoční inteligenci. A kolektivní myšlení. Občas žádnou.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Adriana. (Členka, která nemohla jet do Svitav.) Dobří diváci, kteří pochopí náš záměr a budou brát téma inscenace vážně. A vyladit přestavby.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Hrajeme pro svoje vrstevníky. Od premiéry to bude ve Svitavách naše čtvrtá repríza.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Bodyshaming. Zrcadlo. Šikana. Mrchy. Židle.

Ptal se Josef Pekárek

DNES HRAJÍ...

... spi-bdi-sni, Korpus, ZUŠ F. L. Gassmanna, Most

Jak vznikl název vašeho souboru?

Napadlo nás použít název města, ze kterého pocházíme, ale v jiném jazyce. Došli jsme až k ázerbájdžánštině, ve které se Most řekne körpüs. A protože to bylo složité na psaní, tak jsme si to časem počeštili na Korpus.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Původní nápad na autorskou inscenaci bylo lucidní snění, spánkové paralýzy a sny obecně. Nakonec jsme ale skončily u tématu únavy, protože je to téma, které se nás momentálně hodně týká.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

„Hátétépé dvojtečka lomítko lomítko. Zkontroluj, jestli pod postelí není bubububák, protože stojím uprostřed pokoje, který voní jako ticho po dešti. Zpravidla tam nevydržím víc jak 20 minut."

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Měly jsme hodně nápadů a vytvořených hodně zajímavých etud. Problém přišel v momentě, kdy jsme to měly celé nějak spojit do inscenace.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

Přirozená je přirozená a umělá je umělá.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Tu nejkulaťoulinkatější.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Nikdy není nic dokonalé, vždycky je co zlepšovat.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Spi-bdi-sni jsme poprvé hrály teprve na Dětské scéně v Lounech. Ve Svitavách to bude podruhé, potřetí a počtvrté.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Kofein. Výpověď. Únava. Spánek. Kafíčko.

DNES HRAJÍ...

... Skellig, 27 a 53, ZUŠ Uherské Hradiště

Jak vznikl název vašeho souboru?

Čínské jídlo v našem představení má čísla 27 a 53. Když jsme to hráli poprvé, tak jsme si to stopli - na displeji se objevilo 27 minut a 53 sekund. To už nebylo co řešit.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Tři členové souboru četli knížku Davida Almonda Tajemný Skellig v době, kdy jsme byli jen klukovská třída, před covidem. S novým školním rokem se to promíchalo, ale zajímavý příběh kluka, který se nebojí tajemství, už nám zůstal. Z 240 stran postupně vznikl scénář o 5 stranách A4.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Když se objeví Skellig na scéně.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Když soubor objevil ve třídě míče. A bylo po zkoušení.

V čem vnímáte rozdíl mezi přirozenou a umělou inteligencí?

V tomto nemáme jasno.

Existuje několik druhů inteligence, jaký druh využíváte při přípravě představení nejčastěji a proč?

Dostali jsme dle wikipedie nabídku - jazykově-verbální, logicko-matematická, zvukově-hudební, tělesně-pohybová, vizuálně-prostorová, vnitřní neboli intrapersonální, společenská neboli interpersonální a přírodní. Rozhodli jsme se, že využíváme každý jinou, takže v podstatě všechny. Prostě AGI, prohlásil Matouš.

Co by vám pomohlo, aby bylo představení dokonalé?

Kdybychom se alespoň někdy sešli na naši tříhodinovku v ZUŠ všichni a včas.

Jak často, kolikrát a pro koho inscenaci hrajete?

Pro diváky zatím 4x, pro sebe nespočetně.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Křídla, sovy, sestra, garáž, miminko a možná ještě William Blake.

Ptal se Josef Pekárek

KOMIKS

... LETÍM

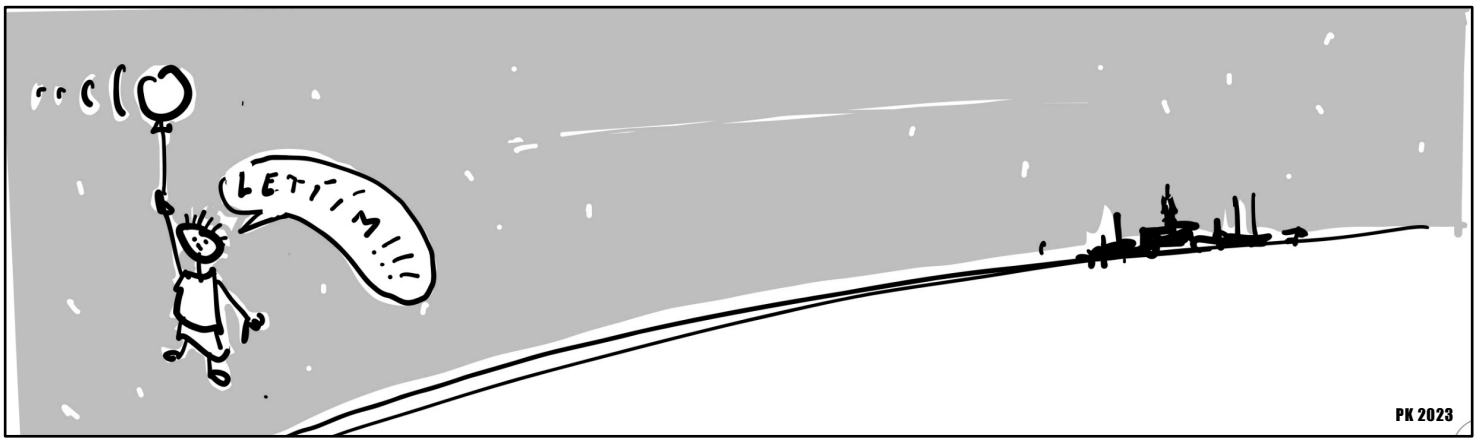

DALŠÍ ČÍSLO DENÍKU VYJDE UŽ ZA PÁR HODIN

INSTAGRAM

Naše redakce jde s dobou
(Jak říkají boomeři z redakce.)
Chceš být u toho?
Instagram totiž ožiješ právě ty!
Název účtu?
detska scena svitavy
Jak?
Stačí nám poslat fotky či videa svých zážitků z přehlídky.
Kam?
Buď na email:
detskascena2023@gmail.com
Nemáš wifi?
Airdropni Pavlovi z redakce, při každém setkání.
#instagrambudežítkdyžbudešžítty

Redakce: Je instagram z hlediska prokrastinace rozumná aplikace?

ChatGPT: Instagram, stejně jako jiná sociální média, může být potenciálním zdrojem prokrastinace, pokud je používán neúměrně nebo nezodpovědně. Platforma nabízí velké množství obsahu a funkcí, které mohou přitahovat naši pozornost a zabírat náš čas.

Redakce: Tak ho pojďme využít sdílením společných zážitků.

PROGRAM DĚTSKÉ SCÉNY

NEDĚLE 11. ČERVNA

8.00–8.45	dílny pro recitátory 2., 3. a 4. kategorie	SZŠ
9.00–11.30	vystoupení recitátorů 2. věkové kategorie	kino
9.00–12.30	program pro děti ze souborů	
9.00–13.00	semináře ABC	Fka, stodola
10.00–12.05	2. blok přehlídky – vystoupení pro veřejnost	
13.00–14.30	beseda lektorského sboru s recitátory 2. kategorie a jejich doprovodem	Fka-knihovna
	diskusní klub pro doprovod recitátorů 3. a 4. kategorie	SZŠ
	dílny pro recitátory 3. a 4. kategorie	SZŠ
	seminář R	Trám
15.00–17.05	2. blok přehlídky – vystoupení pro účastníky Dětské scény	
skupina A	**Skellig**, 27 a 53, ZUŠ Uherské Hradiště	Fka
	spi-bdi-sni, Korpus, ZUŠ F. L. Gassmanna, Most	Trám
	Nina, Kompoty, ZUŠ Klecany	Tyjátr
skupina B	**Nina**, Kompoty, ZUŠ Klecany	Tyjátr
	Skellig, 27 a 53, ZUŠ Uherské Hradiště	Fka
	spi-bdi-sni, Korpus, ZUŠ F. L. Gassmanna, Most	Trám
17.30–18.15	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů vystupujících v 2. bloku	Fka-3. podl.
17.30–18.45	dětský diskusní klub	Fka-aula
18.30–19.45	veřejná diskuse o představeních 2. bloku	stodola
20.00–21.00	**Pískomil se vrací** (koncert)	náměstí
21.00	taneční afterparty na dlažbě	náměstí

Fka	Fabrika Svitavy
Fka-knihovna	Městská knihovna Svitavy, 2. podlaží
kino	Kino Vesmír
Trám	Divadlo Trám
Tyjátr	Alternativní klub Tyjátr
SZŠ	Střední zdravotnická škola
stodola	farní stodola svitavské římskokatolické farnosti
náměstí	náměstí Míru – venkovní scéna

2.

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 2., revidovaná verze

Redakce: Josef Pekárek (šéfredaktor), Pavel Skála, Klára Fidlerová, Rozálie Fidlerová, Veronika Bíbová, Kateřina Hartmanová, Pavel Kocych (grafika a sazba), Oskar Helcel a Ivo Mičkal (foto). Tisk: DTP centrum Svitavy. Redakce sídlí ve 3. podlaží Fabriky Svitavy. Neprošlo jazykovou korekturou.

Uzávěrka čísla 2 - 10. června 2023 v 23:01. Náklad 160 ks.